

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/39/2017
Identifikačné číslo spisu:	1111229751
Dátum vydania rozhodnutia:	11.12.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1111229751.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne M., advokátky so sídlom kancelárie v N., proti žalovanej SLOV-ENERGIA CONSULTING s. r. o., so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 43, IČO: 36 515 302, právne zastúpenej Mgr. Marekom Benedikom, advokátom so sídlom v Bratislave, Rudnayovo nám. 1, o určenie, že právny vzťah trvá, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 10 C 143/2011, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 18. mája 2016 sp. zn. 3 Co 520/2014 takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 2. júna 2014 č. k. 10 C 143/2011-147 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, že právny vzťah medzi ňou a žalovanou založený Zmluvou z 22. januára 2007 o poskytnutí právnej služby, trvá. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne podľa § 80 písm. c/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), § 1 ods. 1, 2, 3 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov a vecne tým, že v danom prípade absentuje existencia naliehavého právneho záujmu. Konštatoval, že pred určovacou žalobou má prednosť žaloba o plnenie a žalobkyňa sa mala domáhať plnenia voči žalovanej z uzavretého právneho vzťahu, nakoľko z dokazovania jednoznačne vyplynulo, že po doručení výpovede zmluvy o poskytnutí právnej pomoci nesúhlasila s vyplatením navrhnutej odmeny žalovanou za poskytnuté právne služby a len z toho dôvodu doručila súdu predmetnú žalobu, pričom v konaní o plnenie by súd prejudiciálne riešil platnosť odstúpenia žalovanou od uzavretej zmluvy. V odôvodnení rozsudku ďalej uviedol, že fyzická alebo právnická osoba má právo, nie povinnosť zvoliť si advokáta na svoje zastupovanie a zároveň takáto osoba má právo, aby uvedené zastupovanie ukončila, pričom advokát má následne právo domáhať sa vyplatenia odmeny za poskytnuté služby. Zo žiadneho právneho predpisu však nevyplýva nárok na to, aby ním zastúpená osoba zmluvný vzťah neukončila. Strany sporu pritom uzatvorili zmluvu, ktorú označili ako zmluvu o poskytnutí právnej služby, a to ako inomínatnu podľa §

269 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“); súd prvej inštalácie v tejto súvislosti konštatoval, že žalobkyňa ako advokátka mohla žalovanú zastupovať len v rozsahu zákona o advokácii a v prípade straty dôvery nie je možné zastúpeného nútiť, aby v zmluvnom vzťahu s advokátom zotrval. O trovách konania rozhodol podľa ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 18. mája 2016 sp. zn. 3 Co 520/2014 rozsudok súdu prvej inštalácie podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne a právne správny potvrdil a žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v zmysle ustanovenia § 269 Obchodného zákonníka je dôležité rozlišovať zmluvy upravené v Obchodnom zákonníku ako zmluvné typy a zmluvy nepomenované (inominátne), pričom podstatné časti zmluvy majú kvalifikovať alebo diskvalifikovať zmluvu ako určitý zmluvný typ upravený Obchodným zákonníkom. To znamená, že dohoda o podstatných častiach zmluvy nie je nevyhnutná na platnosť zmluvy, vyžaduje sa však ako kvalifikačné kritérium zmluvného typu. Označenie zmluvy, resp. jej názov pritom nie je rozhodujúci, ale vždy rozhoduje obsah samotnej zmluvy. Niekedy sa pod iným názvom skrýva konkrétny zákonom upravený zmluvný typ, čo vyplýva z toho, že zmluva obsahuje podstatné časti zmluvy tohto typu, čo je aj prípad zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu. Je totiž nepochybné, že uzavretá zmluva má všetky podstatné časti zmluvy mandátnej podľa § 566 ods. 1 Obchodného zákonníka. Ak žalovaná písomne vypovedala uzavretú zmluvu, postupovala v súlade s § 574 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, a zároveň jej vznikla povinnosť podľa § 574 ods. 4 Obchodného zákonníka na úhradu nákladov vynaložených podľa § 572 a na primeranú časť odplaty. Dospel k záveru, že posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodujúcich skutočností a naliehavý záujem je spravidla daný v prípade, keď sa nemožno domáhať priamo plnenia, tiež vtedy, ak by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu alebo bez tohto určenia jeho právne postavenie bolo neisté. V danom prípade je zrejme, že žalobkyňa nesúhlasila so spôsobom ukončenia zmluvného vzťahu so žalovanou, v dôsledku čoho nedosiahla požadovanú odmenu za zmluvne poskytnuté služby právnej pomoci. Odvolací súd poukázal na to, že požadovaným určením sa nijakým spôsobom nedosiahne cieľ sledovaný žalobkyňou - vyplatenie odmeny; tej sa môže domáhať výlučne žalobou na plnenie. Odvolací súd ohľadne námietky žalobkyne, týkajúcej sa obsadenia súdu a zákonného sudcu, s poukazom na Rozvrh práce Okresného súdu Bratislava I na rok 2011 (ďalej len „Rozvrh práce“) účinného dňom 1. septembra 2011 do 17. októbra 2011 (teda v čase podania žaloby), uviedol, že z obsahu súdneho spisu vyplýva, že vec bola náhodným výberom pridelená do oddelenia „C“, pričom reklamácia voči zapísaniu veci do tohto oddelenia nebola podaná, čím nemohlo dôjsť k prevedeniu veci do registra „Cb“. Vzhľadom na skutočnosť, že základná podmienka zákonného prideľovania vecí (náhodným výberom prostredníctvom elektronickej podateľne) bola v danej veci splnená a Rozvrh práce predvídal situáciu prideľovania veci do iného registra než je stanovený podľa charakteru sporov (podanie námietky, stanovenie lehoty na podanie námietky, neprihliadanie na neskoro podanú námietku) bez toho, aby takýto postup mohol byť kvalifikovaný ako nezákonný (s účinkami odňatia veci zákonnému sudcovi), možno vyvodiť, že námietka žalobkyne o rozhodnutí nezákonným sudcom nie je dôvodná. O trovách konania rozhodol podľa ustanovení § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala 8. augusta 2016 dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) s tým, že dovolanie je prípustné podľa ustanovení § 420 písm. e/ a § 421 ods. 1 písm. a/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“). Uviedla, že o jej odvolaní voči rozsudku súdu prvej inštalácie rozhodoval odvolací súd, ktorý bol nesprávne obsadený, pretože rozhodoval nezákonný senát. Uvedená vada mala spočívať v tom, že spor, ktorý je obchodnou vecou, odvolací súd v rozpore s Rozvrhom práce Krajského súdu v Bratislave na rok 2014 nepreviedol do registra pre obchodné veci, t. j. do registra „Cob“, a odvolací súd vyhodnotil odvoláciu námietku dovolateľky týkajúcu sa nezákonného sudcu na súde prvej inštalácie ako nedôvodnú. Dovolateľka ďalej namietala nesprávne právne posúdenie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, že právny vzťah medzi ňou a žalovanou trvá. S poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky upriamila pozornosť na vhodnosť, účinnosť a správne zvolenie procesného nástroja ochrany práva žalobkyne. Žiadala rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Žalovaná sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadrila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana riadne zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá C.s.p.) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

6. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex. Aj za účinnosti C.s.p. treba dovolanie považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu [viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012 (poznámka dovolacieho súdu: pokiaľ sa v ďalšom texte odkazuje v zátvorke na „Cdo“, ide o odkaz na rozhodnutie najvyššieho súdu príslušnej spisovej značky)].

7. Už v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 najvyšší súd opakovane vyjadril záver aktuálny aj v súčasnosti, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 357/2015, 4 Cdo 1176/2015, 5 Cdo 255/2014, 8 Cdo 400/2015). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

8. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých sa môže táto výnimka uplatniť, nemožno v žiadnom prípade interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (3 Cdo 319/2013, 1 Cdo 348/2013, 3 Cdo 357/2016, 3 ECdo 154/2013, 3 Cdo 208/2014). Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím) musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti - to platí o všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch.

9. Naďalej je tiež plne opodstatnené konštatovanie, že ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane [porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. II. ÚS 172/03].

10. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 C.s.p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 C.s.p.

11. Podľa § 420 C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Podľa § 421 ods. 1 C.s.p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

13. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

14. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

15. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C.s.p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (por. § 428 C.s.p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C.s.p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 C.s.p. v spojení s § 431 ods. 1 C.s.p. a § 432 ods. 1 C.s.p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

16. Žalobkyňa prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje z § 420 písm. e/ C.s.p. a zároveň z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.

17. Z ustanovení C.s.p., ktoré sa vzťahujú na dovolacie konanie, nevyplýva jednoznačne, či prichádza do úvahy súbežné uplatnenie prípustnosti dovolania v zmysle § 420 C.s.p., ako aj v zmysle § 421 C.s.p.

18. Otázka možnosti súbežného uplatnenia dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle týchto ustanovení C.s.p. bola riešená veľkým senátom občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktorý v uznesení z 19. apríla 2017 sp. zn. 1 VCdo 2/2017 konštatoval, že: a/ kumulácia dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle § 420 a § 421 C.s.p. je neprípustná, b/ ak sú v dovolaní súbežne uplatnené dôvody prípustnosti podľa oboch uvedených ustanovení, dovolací súd sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí len na posúdenie prípustnosti dovolania z hľadiska § 420 C.s.p., c/ ak sú v dovolaní uplatnené viaceré vady zmätočnosti uvedené v § 420 písm. a/ až f/ C.s.p., dovolací súd sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí výlučne na skúmanie prípustnosti dovolania z hľadiska existencie tej vady zmätočnosti, ktorá je v tomto ustanovení uvedená na prednejšom mieste.

19. Uvedeným rozhodnutím veľkého senátu, ktoré je dostupné aj na internetovej stránke najvyššieho súdu (www.nsud.sk), sú senáty najvyššieho súdu viazané (§ 48 ods. 3 veta prvá C.s.p.).

20. Trojčlenný senát 4 C najvyššieho súdu, riadiac sa právnymi závermi vyjadrenými v označenom rozhodnutí veľkého senátu, skúmal prípustnosť dovolania žalobkyne len podľa ustanovenia § 420 písm. e/ C.s.p. (nezaoberal sa teda prípustnosťou jeho dovolania z hľadiska § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.).

21. Žalobkyňa v danom prípade tvrdí, že napadnutý rozsudok bol vydaný v konaní, v ktorom došlo k procesnej vade zmätočnosti uvedenej v § 420 písm. e/ C.s.p.

22. Právo na zákonného sudcu je zaručené v čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého nemožno nikoho odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon. Uvedený ústavný príkaz predstavuje pre každého účastníka konania rovnakú záruku, že na rozhodovanie o jeho veci sú povolávané súdy a sudcovia podľa vopred vybraných zásad (procesných pravidiel).

23. Princíp nebyť odňatý zákonnému sudcovi bol v civilnom sporovom konaní premietnutý aj do ustanovenia § 420 písm. e/ C.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd. Súdna prax je pritom jednotná v tom, že súd treba považovať za nesprávne obsadený aj vtedy, ak nekoná zákonný sudca.

24. Koho treba považovať za zákonného sudcu a akým spôsobom možno vykonať jeho zmenu upravuje ustanovenie § 3 ods. 3 a ods. 4 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“), podľa ktorého zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci. Ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte. Zmenu v osobe zákonného sudcu možno vykonať len v súlade so zákonom a s rozvrhom práce.

25. Ústavný súd opakovane judikuje, že za zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy je zásadne potrebné považovať toho, kto bol určený na prejednanie a rozhodnutie veci v súlade s rozvrhom práce súdu (napr. I. ÚS 52/97, II. ÚS 47/99, II. ÚS 118/02, III. ÚS 46/04, III. ÚS 46/2012, IV. ÚS 161/08). Ústavný súd pojem zákonného sudcu vykladá tak, že ním je sudca, ktorý bol pridelený na výkon funkcie na súd toho stupňa súdnej moci, ktorý je vecne a miestne príslušný rozhodnúť za predpokladu, že podľa rozvrhu práce ide o sudcu oprávneného konať a rozhodnúť určitý druh súdnej agendy. Je nutné dodať, že tu nejde o rozvrh práce bez ďalšieho, ale rozvrh práce súladný so zákonom a nadzákonnými normami.

26. Okrem procesných pravidiel určovania príslušnosti súdov a ich obsadenia je teda súčasťou základného práva na zákonného sudcu aj zásada prideľovania súdnej agendy sudcom (splňajúcim uvedené predpoklady) a určenia zloženia senátov na základe pravidiel obsiahnutých v rozvrhu práce tak, aby bola zachovaná zásada pevného prideľovania súdnej agendy a aby bol vylúčený pre rôzne dôvody a rozličné účely výber súdov a sudcov „ad hoc“. Ak teda sudca bude určený v rozpore s rozvrhom práce alebo síce v súlade s ním, ale na základe takého jeho pravidla (opatrenia), ktoré odporuje zákonu, právo na zákonného sudcu vyplývajúce z čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sa nerešpektuje a v takomto prípade treba súd považovať v zmysle § 420 písm. e/ C.s.p. za nesprávne obsadený.

27. Dovolací súd predovšetkým skúmal, či vybraný senát (ne)bol v danej veci určený v súlade s rozvrhom práce a teda, či súd (ne)bol správne obsadený.

28. Podľa § 50 ods. 1 zákona o súdoch na účely tohto zákona sa rozvrhom práce rozumie akt riadenia predsedu súdu, ktorým sa riadi organizácia práce súdu pri zabezpečovaní výkonu súdnictva na príslušný kalendárny rok.

29. Podľa § 50 ods. 2 písm. a/ zákona o súdoch rozvrh práce obsahuje určenie senátov, samosudcov, súdnych úradníkov a notárov poverených vybavovaním jednotlivých druhov vecí, ktoré došli na súd.

30. Podľa § 51 ods. 1 zákona o súdoch ak tento zákon neustanovuje inak, veci určené podľa predmetu konania sa v súlade s rozvrhom práce prideľujú jednotlivým senátom alebo samosudcom náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí. Súdnym úradníkom sa prideľujú veci podľa rozvrhu práce tak, aby sa zabezpečilo ich rovnomerné zaťaženie a riadny chod súdu.

31. Podľa § 51 ods. 2 zákona o súdoch podmienka náhodného výberu podľa odseku 1 je splnená vtedy, ak sa má vec prideliť jednému z aspoň dvoch senátov.

32. Podľa bodu VII. odsek 3. Všeobecných zásad platných pre občianskoprávne, správne a obchodnoprávne kolégium na rok 2014 (jeho znenia v čase, kedy vec došla na súd), ktoré sú súčasťou

Rozvrhu práce Krajského súdu v Bratislave na rok 2014 (ďalej len „Zásady“), v prípade rozporu v posúdení, či sa jedná o vec registra „Co“ alebo „Cob“ je rozhodujúce, ako bola vec vedená na súde prvého stupňa, t. j. veci zapísané na prvostupňovom súde do registra „C“ sa na odvolacom súde zapíšu do registra „Co“ a veci zapísané na súde prvého stupňa do registra „Cb“ sa na odvolacom súde zapíšu do registra „Cob“. Keď odvolací obchodný senát (Cob) zistí, že ide o civilnú vec, ktorá bola pôvodne na okresnom súde zapísaná do súdneho oddelenia „Cb“, prevedie ju do registra „Co“, to neplatí, ak ide o spory zo spotrebiteľských zmlúv zapísané pred 01.01.2010; keď odvolací civilný senát (Co) zistí, že ide o obchodnú vec, ktorá bola pôvodne na okresnom súde zapísaná do súdneho oddelenia „C“, prevedie ju do registra „Cob“. V prípade nejasnosti, do akého súdneho oddelenia má byť vec podľa druhu agendy pridelená, rozhoduje predseda súdu, prípadne podľa jeho poverenia podpredseda súdu. V prípade, keď odvolací obchodný senát (Cob), odvolací civilný senát (Co) tieto úkony nevykoná najneskôr do 20 dní odo dňa nápadu veci, vec sám prejedná a rozhodne. Podľa § 152 ods. 7 Vyhlášky MS SR č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku, ak bola vec zapísaná do nesprávne určeného súdneho registra, môže byť prevedená podľa pokynu predsedu súdu do správne určeného súdneho registra s novou spisovou značkou najneskôr do 30 dní odo dňa zapísania veci do pôvodného súdneho registra. Ak nedôjde v lehote podľa predchádzajúcej vety k prevodu veci do správne určeného súdneho registra, vec dokončí senát alebo samosudca podľa pôvodného pridelenia.

33. Z obsahu spisu vyplýva, že spor bol na súde prvej inštancie náhodným výberom pridelený do oddelenia „C“, pričom reklamácia voči zapísaniu sporu do tohto oddelenia nebola podaná a nedošlo k prevedeniu do registra „Cb“, a preto spor bol na okresnom súde prejednaný a rozhodnutý v oddelení „C“. Vzhľadom na túto skutočnosť bolo odvolanie žalobkyne na odvolacom súde náhodným výberom pridelené do oddelenia „Co“, pričom reklamácia voči zapísaniu veci do tohto oddelenia nebola podaná, čím nemohlo dôjsť k prevedeniu veci do registra „Cob“.

34. Podľa dovolacieho súdu spôsob, akým bol v danom prípade posudzovaný spor pridelený občianskoprávnemu senátu, nevybočuje z rámca rozvrhu práce Krajského súdu v Bratislave platného v čase, kedy spor došiel na súd, resp. z rámca zákona o súdoch, najmä tých jeho ustanovení, ktoré sa týkajú spôsobu prideľovania vecí. Prípustnosť dovolania preto z § 420 písm. e/ C.s.p. nevyplýva.

35. Z vyššie uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že žalobkyňa neopodstatnene namieta existenciu procesnej vady uvedenej v § 420 písm. e/ C.s.p. Najvyšší súd preto jej dovolanie podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako procesne neprípustné odmietol.

36. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

37. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.